

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Dmitri Guțu împotriva Ministerului Justiției a Republicii Moldova,
intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și
Ministerul Finanțelor a Republicii Moldova

(repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești)

împotriva deciziei din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

(Dosarul nr. 2ra-470/25
NR. PIGD 2-24024313-01-2ra-15072025)

Recursurile vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă,
simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. I. Gorlenco)
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul (jud. N. Bondarenco, S. Pilipenco, V. Movilă)

14 ianuarie 202

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursurile declarate de avocatul Oleg Apărețe, în interesele lui Dmitri Guțu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 martie 2024, Dmitri Guțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor, prin care solicită încasarea sumei de 1 000 000 lei din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și a cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a indicat că, prin ordinul din 6 martie 2020, a fost angajat în cadrul Centrului Național Anticorupție, în funcția de ***** al Direcției ***** din cadrul Direcției generale teritoriale „Sud”, în baza unui contract individual de muncă. La 27 februarie 2023, Procuratura Anticorupție a pornit urmărirea penală nr. *****, în temeiul art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza denunțului depus de *****. La 01 martie 2023, reclamantul a fost recunoscut în calitate de bănuit, infracțiunea imputată fiind încadrată în categoria infracțiunilor grave, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal. Prin încheierile judecătorului de instrucție din 1 martie 2023, 30 martie 2023, 27 aprilie 2023 și 24 mai 2023, a fost autorizată amânarea aducerii la cunoștință reclamantului a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor și obligațiilor aferente. Totodată, pe parcursul urmăririi penale, au fost dispuse multiple măsuri speciale de investigații, inclusiv interceptarea și înregistrarea comunicațiilor telefonice, localizarea prin mijloace tehnice (GPS), precum și interceptarea comunicărilor cu înregistrare de imagini, cu amânarea informării reclamantului despre efectuarea acestora. Reclamantul a fost informat despre recunoașterea sa în calitate de bănuit și despre drepturile și obligațiile aferente abia la data de 14 iunie 2023. La 4 august 2023, prin ordonanța procurorului, s-a dispus scoaterea reclamantului de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale, în temeiul art. 284 alin. (2) pct. 2) și art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală. Reclamantul susține că recunoașterea sa în calitate de bănuit și aplicarea măsurilor speciale de investigații au fost ilegale, cauzându-i suferințe psihice, afectarea vieții private și de familie, precum și prejudicierea reputației

profesionale și personale. În drept, reclamantul invocă prevederile art. 15 Cod civil, art. 53 alin. (2) din Constituție, precum și Legea nr. 1545 din 25.02.1998, care reglementează răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin acțiuni ilicite în procesele penale. Remarcă că sunt întrunite condițiile legale pentru repararea prejudiciului moral și material, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul cauzei penale. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța urmează să țină cont de durata urmăririi penale, gravitatea acuzațiilor aduse, calitatea profesională a reclamantului și impactul negativ major asupra stării sale psihice, reputației și vieții personale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central](#), acțiunea a fost admisă parțial, cu încasarea sumei de 50 000 lei de la bugetul de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Guțu Dmitri, în contul reparării prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești; s-a încasat și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pe prezenta cauză civilă. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 15 mai 2024, avocatul Oleg Apărețe, în interesele lui Dmitri Guțu a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

5. La 23 mai 2024, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând casarea acesteia în partea aditerii parțiale a cererii de chemare în judecată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

6. La 24 mai 2024, Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând casarea acesteia în partea aditerii parțiale a cererii de chemare în judecată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

7. La 27 mai 2024, Ministerului Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2024 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând casarea acesteia în partea aditerii parțiale a cererii de chemare în judecată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul](#), s-a repus apelul declarat de avocatul Oleg Apărețe, în interesele lui Dmitri Guțu și s-au admis apelurile declarate de Ministerul Justiției și de intervenienții accesorii Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor. S-a modificat hotărârea din 26 aprilie 2024 a Judecătorei Cahul, sediul Central, prin micșorarea cuantumului despăgubirilor prejudiciului moral adjudecat, de la suma de 50 000 lei la suma de 10 000 lei. În rest, hotărârea din 26 aprilie 2024 s-a menținut.

9. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a concluzionat că lui Guțu Dmitri i-a fost cauzat un prejudiciu prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, la bază fiind pus faptul că Guțu Dmitri, fiind protejat de prezumția de nevinovăție, în lipsa unor probe credibile a fost tras ilicit la răspundere penală prin recunoașterea sa în calitate de bănuțit, fiind suspectat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, urmărirea penală fiind pornită la 27 februarie 2023 și a derulat până la 04 august 2023 – data emiterii de către procuror a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a bănuțitului Guțu Dmitri. Completul de judecată a reținut că temeiuri de exonerare a statului de răspundere patrimonială pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și a procuraturii, prevăzute la art. 4 al Legii nr. 1545, cât și la art. 2036 Cod civil, în speță nu se atestă.

10. Curtea de apel a menționat că nu atât demararea urmăririi penale prin sine, cât acțiunile de urmărire penală (implicit măsurile speciale de investigații) întreprinse de organul de urmărire penală, de procuratură și autorizate de instanța de judecată în privința reclamantului Dmitri Guțu, care vizează ingerințe în viața privată a reclamantului Dmitri Guțu, i-au cauzat acestuia o stare de disconfort prin faptul că au intervenit cu acuzații de ordin penal și au fost petrecute acțiuni filare și interceptare a comunicărilor, care au atentat la garanțiile constituționale, cauzând un prejudiciu moral, considerente din care Statul poartă răspundere patrimonială pentru prejudiciul cauzat astfel. Drept urmare, reclamantul Dmitri Guțu, în baza prevederilor art. 2036 Cod civil și art. 3, art. 11, alin.(1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penal, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998, are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral pentru tragere neîntemeiată la răspundere penală.

11. Cât privește cuantumul despăgubirii materiale care ar fi optim pentru a compensa echitabil prejudiciul moral cauzat reclamantului Dmitri Guțu, instanța de apel consideră justă poziția instanței de fond, precum că reclamantul a suferit în urma acțiunilor organului de urmărire penală și procuraturii, însă instanța de apel este rezervată asupra cuantumului despăgubirilor adjudecate de prima instanță

în mărime de 50 000 lei, pe care îl consideră exagerat de mare și disproporționat. Aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu criteriile și anume: miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună/reaua credință, durata, etc. și se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității, și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

12. Astfel, instanța de apel, a considerat necesar de a micșora cuantumul despăgubirii prejudiciului moral cauzat lui Dmitri Guțu de la suma de 50 000 lei până la suma de 10 000 lei, care va avea efect compensatoriu echitabil și nu trebuie să constituie sumă excesivă pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. La 15 iulie 2025, avocatul Oleg Apărețe, în interesele lui Dmitri Guțu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 10 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral. În cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs, solicită casarea integrală a deciziei din 10 aprilie 2025, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel.

14. Recurentul invocă faptul că instanța de apel, în mod eronat, a admis apelurile Ministerului Justiției și ale intervenienților accesorii – Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor – micșorând cuantumul despăgubirilor pentru prejudiciul moral acordate de la suma de 50 000 lei la suma de 10 000 lei. Acesta susține că soluția pronunțată de instanța de apel este în contradicție cu practica Curții Supreme de Justiție, invocând în acest sens hotărârile din dosarele nr. 2ra-85/23 și 2ra-1022/19.

15. În drept, recurentul a făcut referire la prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă. În rest, a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

16. La 1 august 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 10 aprilie 2025, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 aprilie 2024 și decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 10 aprilie 2025 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

17. În argumentarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

18. Invocă faptul că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au apreciat eronat probele administrate în cauză prin prisma normelor de drept material ce reglementează repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Menționează că, pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545/1998, este necesară întrunirea cumulativă a circumstanțelor prevăzute de art. 3 și art. 6 ale acesteia, norme legale care sunt indisolubil legate între ele. Or, deși intimatul invocă pretinsa ilegalitate a acțiunilor organelor de urmărire penală, se insistă asupra lipsei probării existenței unor constatări efectuate în ordinea art. 218 sau art. 313 din Codul de procedură penală, mecanisme procedurale care ar fi permis exercitarea controlului asupra legalității acțiunilor întreprinse și, eventual, constatarea unei încălcări a drepturilor omului. Totodată, susține că acțiunile procurorului de recunoaștere a unei persoane în calitate de bănuț sau învinuit nu pot fi calificate drept acțiuni de tragere ilegală la răspundere penală, în sensul art. 3 din Legea nr. 1545/1998.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

20. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

21. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
f) recursul este vădit neîntemeiat.
(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

23. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 10 aprilie 2025 (Vol. I, f.d. 215).

25. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 4 iunie 2025 (vol. I, f.d. 229) și recepționată de avocatul Oleg Apărețe și Dmitri Guțu la data de 11 iunie 2025, iar de Ministerul Justiției la data de 10 iunie 2025 (vol. I, f.d. 233–234, 236). Prin urmare, recursurile declarate de Dmitri Guțu la data de 15 iulie 2025 și de Ministerul Justiției la data de 1 august 2025 se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

26. În aprecierea recursurilor declarate de Dmitri Guțu, și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Completul de judecată le califică ca fiind vădit neîntemeiate în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurenții au invocat drept temei art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție și că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate. Totuși, recurenții nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

27. Analiza recursurilor relevă că acestea nu formulează critici de drept, ci reiau obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, Ministerul Justiției exprimă dezacord față de soluția privind acordarea prejudiciului moral, fără a arăta vreo eroare de drept în aplicarea Legii nr. 1545/1998. Dmitri Guțu susține că suma acordată cu titlu de despăgubire morală este insuficientă, fără a demonstra caracterul nelegal sau arbitrar al raționamentului instanței de apel.

28. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, apreciind durata procedurilor penale, impactul psiho-social asupra reclamantului și cuantumul despăgubirii în conformitate cu criteriul echității și jurisprudența CEDO.

29. La capitolul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este și criteriul echității, care exprimă că, compensația bănească trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

30. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și în lumina jurisprudenței constante a Curții Europene, dar și a Curții Supreme de Justiție acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

31. În cauza Ernestina Zullo vs. Italia, CtEDO a subliniat că mărimea despăgubirii trebuie raportată la nivelul de trai din statul respectiv și apreciată de instanțele naționale într-un mod rezonabil, proporțional și adaptat circumstanțelor cauzei. Cuantumul de 10 000 lei stabilit de instanța de apel cu titlu de prejudiciu moral se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze similare, în temeiul Legii nr. 1545/1998 ([deciziile nr. 2ra-262/24](#), [nr. 2ra-98/23](#), [nr. 2ra-307/23](#), [nr. 2ra-858/23](#), [nr. 2ra-1650/2022](#)), reflectând atât echitatea, cât și jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

32. În speță, recurentul nu a demonstrat în ce măsură hotărârea s-ar baza pe o hotărâre sau decizie arbitrară ori în ce măsură s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. La fel, deși recurenții au făcut trimitere la o jurisprudență a Curții Supreme de Justiție pe care ar încălca-o actele de dispoziție ale instanței de apel, completul de judecată reține că exemplele de jurisprudență din cererile de recurs nu sunt nici identice și nici similare cu prezenta cauză.

33. Recurenții nu combat aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În

absența unor critici pertinente, care să încadreze recursurile în limitele stricte ale art. 432 Cod de procedură civilă, acestea trebuie considerate vădit neîntemeiate.

34. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că niciuna dintre cererile de recurs nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se resping ca fiind vădit neîntemeiate.

35. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Oleg Apărece, în interesele lui Dmitri Guțu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 10 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat